ORĘDOWNIK MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy, ratusz pokój nr. 15.
Czynna codziennie od godz. 8-ej do 3-ej po południu
Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. — Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistrat Miasta Bydgoszczy
Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dzien. Bydg.)

№ 17. | **Bydgoszcz, poniedziałek, dnia 2 września 1929 r.** | **Rok XLV.**

Treść numeru 17:

206.

Z obrad Rady Miejskiej.

16 posiedzenie Rady Miejskiej w Bydgoszczy, odbyte w środę, dnia 21 sierpnia 1229 r. o godz. 6½ wieczorem.

Komplet członków Rady Miejskiej: 60.

Obecnych radnych 42, nieobecnych z uniewinieniem 6, nieobecnych bez uniewinienia 12.

1. Wprowadzono w urząd nowego radnego miasta p. Michalskiego Andrzeja.

2. Wybrano do Komisji Wyborczej do Rady Miejskiej p. Celewicza Michała na przewodniczącego, pp. Wolskiego Maksymiljana, Weimanna Narcyza, Sokołowskiego Konstantego i Przybylskiego Jana jako mężów zaufania.

Uchwalono:

3. przychylić się do uchwały Magistratu z 27. 9. 1928 r., dot. sprzeciwów zgłoszonych przeciwko planowi zabudowania miasta Bydgoszczy;

1) w sprawie ulicy przekątnej, przewidzianej w planie rozbudowy i mającej być przeprowadzonej przez nieruchomość należącą do Deutsches Privatgimnasium, uchwala się ulicę tę pozostawić, a tem samem sprzeciwu Zarządu Deutsches Privatgimnasium nie uwzględnić.

2) w sprawie przewidzianego w planie założenia nowego parku miejskiego na górze przy ul. Toruńskiej, uchwala się park ten pozostawić i sprzeciwu p. Elsbeth Zimmer, zamieszkałej przy ul. Toruńskiej 168 nie uwzględnić.

3) w sprawie szeregu ulic, które mają być przeprowadzone przez parcelę ogrodniczą przy ul. Konopnej 39, należącą do pana Józefa Wiśniewskiego, uchwala się skreślić tylko jedną uliczkę, dzielącą tę własność ogrodową, aby nie powstał zbyt mały blok budowlany. Reszty sprzeciwów Józefa Wiśniewskiego nie uwzględnić.

4) w sprawie przeprowadzenia ulicy, łączącej ul. Konopną z placem kościoła na Szwederowie uchwala się ulicę tę pozostawić z uwagi na bardzo nikłe obcięcie parceli p. Schuetzmanna projektowaną ulicą i dlatego sprzeciwu Schuetzmanna, zamieszkałego przy ul. Konopnej 33 nie uwzględnić.

5) w sprawie założenia nowej ulicy przez grunt p. Reicha przy ul. Szczecińskiej uchwala się ulicę tę pozostawić z powodu konieczności połączenia istniejących ulic i dlatego sprzeciwu Maksymiljana Reicha, zam. przy ul. Marcinkowskiego 9 nie uwzględnić.

6) w sprawie zniesienia starego ewang. cmentarza, będącego w śródmieściu przy ul. Jagiellońskiej, uchwala się projektowane ogrodowe zabudowanie pozostawić i sprzeciwu Gminy Ewangelickiej nie uwzględnić.

7) w sprawie przeprowadzenia ulicy przez własność p. M. Wegnerowej, położonej przy ul. 3 Maja 18, uchwala się projektowaną ulicę pozostawić, bowiem przeprowadzenie ulicy jest konieczne, aby połączyć śródmieście z projektowaną dzielnicą mieszkalną, która ma powstać na zlikwidować się mającym starym cmentarzu ewangelickim przy ul. Jagiellońskiej dlatego sprzeciwu p. Marty Wegnerowej nie uwzględnić.

4. Wybrano p. Tomasza Sarbinowskiego, zamieszkałego przy ul. Jagiellońskiej, na rozjemcę okręgu VII.

5. sprzedać p. R. Tuchołce grunt przy ul. Wołyńskiej wielk. 51 kw. m. po cenie 10 zł za 1 m²za sumę 510 zł z warunkiem zapłacenia wymienionej kwoty w przeciągu jednego roku.

6. przyjąć na etat dożywotni z prawem do emerytury p. Murka Augustyna w charakterze ekspedjenta z poborami gr. XI.

7. Wybrano na niepłatnych radców miejskich pp. dra Raszeja, dyrektora banku i Mencla, dyrektora Zakładu Ociemniałych.

---

207. Warszawa, dnia 25 lipca 1929 r.

Min. Spraw Wewnętrzn.
Nr. AP. 10792/2.

Do Pana W o j e w o d y
w Poznaniu.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku swym w sprawie Artura Dietricha z dnia 11. 2. 1929 r. orzekł, iż ustawa o monopolu spirytusowym z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 78 poz. 756), aczkolwiek w tytule swym wspomina jedynie o spirytusie, to jednak, jak wynika z jej treści, reguluje sprawy obrotu względnie sprzedaży wszelkich napojów alkoholowych (a więc również piwa, wina gronowego i owocowego i miodu).

Wobec powyższego i z uwagi na brzmienie rozdz. V części II (art. art. 75—82) Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o monopolu spirytusowym z dnia 26. 2. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 32 poz. 239), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń, by wszelkie sprawy, dotyczące udzielania lub cofania koncesyj na sprzedaż napojów alkoholowych, były kierowane do kompetentnego załatwiania do właściwych władz skarbowych, a mianowicie do Izb Skarbowych (zgodnie z art. 78 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o monopolu spirytusowym z dnia 26. 3. 1927).

Za Naczelnika Wydziału:
(—) Wojnar
Radca Ministerjalny.

Wojewoda Poznański
L. dz. 7310/29 II.

Poznań, dnia 31 lipca 1929 r.

Wszystkim Panom Starostom oraz
Pp. Prezydentom miast wydzielonych
do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Starzewski
w z. Naczeln. Wydz. Bezp. Publiczn.

Powyższe ogłasza się.
l. dz. 1334/29 I. b.

Bydgoszcz, dnia 24 sierpnia 1929 r.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa
i Porządku Publicznego.
w z.: (—) Weber,
dyrektor biur.

208.

(Odpis z Dziennika Ustaw R. P. nr. 55
z 31 lipca 1929 r.)

439.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 17 kwietnia 1929 r. o ruchu na drogach publicznych autobusów, służących do utrzymywania publicznej komunikacji.

Na podstawie art. 4, 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządko-

wych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Za autobus, służący do publicznej komunikacji uważa się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, pojazd mechaniczny, nie biegnący po szynach, poruszany przez umieszczony na nim silnik i używany do zarobkowego przewożenia, siedmiu lub więcej osób, nie licząc kierowcy.

§ 2. Do ruchu autobusów, służąccyh do publicznej komunikacji, zwanych dalej „autobusami publicznemi", stosują się prócz przepisów niniejszego rozporządzenia, niesprzeczne z niemi przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 41 poz. 396) oraz szczegółowe przepisy o ruchu pojazdów mechanicznych, wydane na mocy § 54 powołanego rozporządzenia przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 3. (1) W autobusach publicznych:

a) moc silnika musi być taka, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, nawet przy pełnem obciążeniu i niezadowalającym stanie dróg,

b) wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe,

c) na każdego podróżnego powinna przypadać szerokość i długość siedzenia przynajmniej po 0,45 m,

d) miejsca stojące mogą być urządzane tylko na specjalnych pomostach i odpowiednio do tych miejsc winna się znajdować na pomostach stosowna liczba punktów oparcia (imadeł),

e) miejsce dla kierowcy winno być zabezpieczone przeciw niepogodzie i powinno zapewnić kierowcy dokładną i wygodną obserwację drogi przed sobą i z boku oraz swobodę ruchu i wygodny dostęp do przyrządów kierowniczych i hamulcowych.

(2) W autobusach zamkniętych najmniejsza wysokość wnętrza w świetle winna wynosić przynajmniej 1,50 m, a ilość drzwiczek nie może być w żadnym wypadku mniejsza od dwóch, przyczem jedne z nich muszą być umieszczone w tylnej ścianie i posiadać szerokość przynajmniej 0,60 m. Ilość drzwiczek jak i ich rozmieszczenie muszą być takie, aby autobus mógł być z łatwością opróżniony.

(3) W autobusach, przeznaczonych do przewozu bagażu powinno być przewidziane odpowiednie na ten cel miejsce.

§ 4. (1) Każdy autobus publiczny musi być zaopatrzony:

a) w miernik szybkości oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu,

b) w dwa wskaźniki kierunku umieszczone po obu stronach od wietrznika i przysposobione do oświetlenia ich w nocy,

c) w boczne lustro, dające możność kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem,

d) w automatyczną wycieraczkę szyby przed kierowcą,

e) w alarmowe urządzenie, umożliwiające podróżnym w razie potrzeby natychmiastowego zatrzymania autobusu, danie sygnału kierowcy,

f) przynajmniej w jedną gaśnicę automatyczną, umieszczoną w dostępnem miejscu wewnątrz autobusu,

g) w apteczkę doraźnej pomocy przy okaleczeniach średniego stopnia,

h) w urządzenie wskazujące, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta,

i) w dwa zapasowe koła należycie ogumione,

j) w odpowiedni komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze,

(2) Nadto autobusy zamknięte winny być wyposażone:

k) w odpowiednią ilość okien zabezpieczających dostateczny dopływ światła do autobusu, przyczem okna winny być zaopatrzone w firanki,

l) w urządzenia do należytego przewietrzania wnętrza,

m) w urządzenie zabezpieczające dostateczne oświetlenie wnętrza w nocy oraz ogrzewanie podczas chłodów, przyczem, o ile oświetlenie autobusu nie jest elektryczne, latarnie winny być umieszczone w taki sposób, aby spaliny ulatniały się na zewnątrz.

§ 5. Każdy autobus publiczny winien, niezależnie od napisów wymaganych postanowieniem § 10 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, posiadać nazewnątrz u góry od przodu z daleka czytelny napis z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linji a nadto od zmierz-

chu do świtu dodatkowe światło w kolorze niebieskim oraz napis od zmierzchu do świtu dodatkowe światło w kolorzeniebieskim oraz napis wskazujący dopuszczalną ilość osób, umieszczony na wewnętrznej i zewnętrznej stronie drzwiczek. Pozatem wewnątrz powinny być umieszczone i zabezpieczone należycie obwieszczenie zawierające rozkład jazdy, taryfę i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. (1) Autobusy publiczne winny być utrzymywane w sprawności technicznej tak, aby nie wymagały postojów w drodze w celach naprawy, regulowania, uzupełniania części itp. oraz utrzymywane w czystości i porządku — zarówno wewnątrz jak i zewnątrz.

(2) Wszelkie zmiany i uzupełnienia dokonywane na autobusach na żądanie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej będą wykonywane przez przedsiębiorstwo na jego koszt.

(3) Personel obsługi winien być przyodziany czysto oraz mieć stosowne odznaki, umożliwiające jego odróżnienie.

§ 7. Gdy to nie grozi bezpieczeństwu publicznemu, wojewódzka władza administracji ogólnej może w wyjątkowych wypadkach zezwolić na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w §§ 3-5 włącznie niniejszego rozporządzenia, szczególnie, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, zapewniająca jednak w inny sposób bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz wygodę podróżnych.

§ 8. (1) Przedsiębiorca zamierzający utrzymywać komunikację autobusami publicznemi, obowiązany jest, niezależnie od obowiązku uzyskania dowodów rejestracyjnych, wymienionych w punkcie a) § 11 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1928 o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz obowiązku doniesienia władzy przemysłowej o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53 poz. 468) donieść wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, w obrębie której znajdować się będzie miejsce stałego postoju autobusów, o zamierzonem rozpoczęciu ruchu, co najmniej 30 dni przedtem.

(2) W doniesieniu ,oprócz nazwy i siedziby przedsiębiorstwa należy podać:

a) imię, nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa,

b) linję, która ma być obsługiwana, ze wskazaniem miejsc postoju na przystankach i punktach krańcowych,

c) ilość autobusów, jakoteż ilość osób, które przedsiębiorca zamierza dopuścić w poszczególnych pojazdach, przyczem ilość ta, o ile już poprzednio uzyskano dowód rejestracyjny, nie może być większa aniżeli wskazana w tym dowodzie,

d) szczegółowy rozkład jazdy,

e) taryfę opłat za przejazd podróżnych i przewóz ich bagażu.

(3) Doniesienie takie może być uskutecznione już w podaniu wymaganem w § 16 powołanego rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych, celem uzyskania dowodu rejestracyjnego. Władza obowiązana jest na żądanie przedsiębiorcy wydać potwierdzenie uskutecznionego doniesienia.

§ 9. Przedsiębiorca obowiązany jest:

a) przestrzegać, aby ruch i postoje autobusów odbywały się ściśle według zgłoszonego rozkładu jazdy, bez względu na ilość zajętych w autobusie miejsc a opłaty były pobierane nie wyższe niż w zgłoszonej taryfie,

b) zawiadomić właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej na 14 dni naprzód o wszelkich zamierzonych zmianach miejsc postoju, rozkładu jazdy i taryfy oraz o zaniechaniu ruchu,

c) zawiadomić niezwłocznie wymienioną wyżej władzę o każdem wstrzymaniu ruchu z przyczyn od przedsiębiorcy niezależnych i ogłosi óo tem na miejscach postoju,

d) wydać każdemu podróżnemu równocześnie z pobraniem opłaty za przejazd — bilet, zawierający numer, nazwę przedsiębiorstwa i jego adres, wysokość pobranej za jazdę opłaty, datę wydania biletu oraz nazwy miejscowości, między któremi bilet jest ważny. Wrazie przyjęcia do przewozu bagażu za osobną opłatą należy nadto wydać podróżnemu kwit na bagaż.

§ 10. (1) Postój autobusów może odbywać się tylko w miejscach, wyznaczonych do tego celu przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej po porozumieniu się z odnośnym zarządem drogowym. Przy wyborze takich miejsc należy mieć na uwadze bezpieczeństwo publiczno-

ści oraz swobodę ruchu na drogach publicznych.

(2) Miejsca postoju przedsiębiorstwa winien odpowiednio oznaczyć i w miejscach tych oraz poczekalniach wywiesić i utrzymywać w należytym stanie obwieszczenia, rozkład jazdy, taryfa i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. (1) Nie wolno przyjmować do jazdy autobusem:

a) większej liczby podróżnych, ponad przepisaną liczbę miejsc,

b) osób w stanie nietrzeźwym, widocznie niechlujnych lub mogących zabrudzić otoczenie,

c) osób z przedmiotami zagrażającemi niebezpieczeństwem, w szczególności zaś z bronią nabitą, materjałami wybuchowemi, łatwo zapalnemi, żrącemi lub zakaźnemi jak również z przedmiotami, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych,

d) zwierząt, o ile bez niedogodności dla pasażerów nie mogą być trzymane na kolanach lub umieszczone w inny nie przeszkadzający podróżnym sposób.

Zakaz przyjmowania osób z bronią nabitą nie dotyczy osób, które winny mieć przy sobie taką broń z tytułu spełnianej w czasie przejazdu czynności służbowej.

(2) Miejsce obok kierowcy może być zajęte tylko przez obsługę autobusu, służbę policyjną, konwojenta poczty lub służbę drogową. Kierowca winien mieć w każdym razie zapewnioną swobodę ruchów przy kierowaniu.

§ 12. (1) Sygnał do podjęcia ruchu nie może być dany, dopóki wysiadający nie staną na ziemi, a wsiadujący nie zajmą miejsca.

(2) Największa dopuszczalna szybkość ruchu autobusów nie może przekraczać 40 km. na godzinę, poza wypadkami, gdy przedsiębiorca uzyska specjalne zezwolenie Ministra Robót Publicznych na większą szybkość.

(3) Autobus zamknięty winien być podczas przebywania w nim podróżnych, oświetlony wewnątrz w czasie od zmierzchu do świtu.

§ 13. Przedsiębiorca winien czuwać nad tem, aby jego personel stosował się ściśle do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 14. (1) Zabrania się podróżnym:

a) wsiadać do autobusu, gdy dopuszczalna ilość miejsc jest zajęta,

b) zabierać do autobusu zwierzęta, o ile bez niedogodności dla podróżnych nie mogą być trzymane na kolanch, lub umieszczone w inny nieprzeszkadzający podróżnym sposób,

c) zajmować miejsce obok kierowcy oraz rozmawiać z kierowcą podczas jazdy,

d) zajmować miejsce bez biletu na żądanie kontroli,

e) odmawiać zapłaty w wysokości oznaczonej na bilecie, zajmować miejsce w przedziale klasy wyższej niż oznaczona na bilecie lub jechać dalej niż opiewa bilet, bez wykupienia biletu dodatkowego,

f) wsiadać w stanie nietrzeźwym, oczywistego niechlujstwa lub w stanie mogącym zabrudzić otoczenie, zakłócać porządek, zanieczyszczać wnętrze autobusu i przeszkadzać obsłudze,

g) śpiewać, zachowywać się nieprzyzwoicie słowem lub czynem,

h) palić tytoń wewnątrz autobusów zamkniętych,

i) zanieczyszczać lub psuć urządzenia autobusu,

j) otwierać okna bez zgody obsługi autobusu,

k) otwierać w czasie jazdy drzwi autobusu,

l) zabierać do autobusu przedmiotów zagrażających niebezpieczeństwem, w szczególności zaś broni nabitej, materjałów wybuchowych, łatwo zapalnych, żrących lub zakaźnych, jak również przedmiotów, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych.

Zakaz zabierania do autobusu nabitej broni nie odnosi się do osób wymienionych wyżej w § 11 ust. 1 zdanie końcowe,

m) wsiadać do autobusu lub wysiadać przed zupełnem jego zatrzymaniem,

n) stać na stopniach i w miejscach do tego nieprzeznaczonych, dotykać urządzeń kierowniczych i hamulcowych,

o) wyrzucać z autobusu przedmioty mogące zranić, zabrudzić lub przestraszyć publiczność,

p) wprowadzać w błąd obsługę autobusu, bądź to przez naśladowanie używanych sygnałów, bądź to przez fałszywe alarmy.

(2) Obsługa autobusu obowiązana jest ściśle przestrzegać stosowania się podróżnych do powyższych zakazów. Podróżnych niestosujących się do zakazów wymienionych w pnktach a, b, c, d, e, f, g, h, i, l, m, i in może obsługa usunąć z autobusu.

§ 15. Od orzeczeń i zarządzeń władz administracyjnych, wydanych na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, służy odwołanie w myśl ogólnych przepisów o postępowaniu administracyjnem.

§ 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień rozdziału IV ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89 poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 (Dz. U. R. P. nr. 18, poz. 151).

§ 17. (1) W razie stwierdzonego przekroczenia najwyższej dopuszczalnej szybkości (§ 13 p. 2 niniejszego rozporządzenia) wojewódzka władza administracji ogólnej, niezależnie od nałożenia przez powiatową władzę adminsitracji ogólnej na kierowcę kary administracyjnej, winna odebrać mu pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do publicznego użytku na przeciąg czasu do 6 miesięcy, a w razie trzykrotnego ukarania go za to przekroczenie, odebrać mu na stałe pozwolenie na prowadzenie wymienionych pojazdów mechanicznych.

(2) W razie powtarzającego się nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozporządzenia, wojewódzka władza administracji ogólnej może zabronić przedsiębiorcy utrzymywania publicznej komunikacji.

§ 18. Autobusy kursujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i używane do utrzymywania publicznej komunikacji, winny być przystosowane do wymagań paragrafów 3 i 4 niniejszego rozporządzenia w ciągu roku, a do wymagań § 5 w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia. Przepis § 7 niniejszego rozporządzenia ma również do tych autobusów zastosowanie.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po jego ogłoszeniu.

Minister Robót Publicz.: (—) Moraczewski.
Min. Spr. Wewn.: (—) Sławoj-Składkowski.
Minister Spraw Wojskow. (—) J. Piłsudski.

Powyższe ogłasza się.

L. dz. 1308/29 I b.

Bydgoszcz, dnia 20 sierpnia 1929 r.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.
w z.: (—) Weber,
dyrektor biur.

209.

Pomór

stwierdzono u świń, należących p. Izydorowi Kątnemu, zamieszkałemu w miejscu przy ul.Grunwaldzkiej 151. — Środki ochronne zarządzono.

L. dz. 6409/29 Z.

Bydgoszcz, dnia 22. 8. 29.

Za Prezydenta Miasta:
w z.: (—) Weber,
dyrektor biur.

210.

Pomór

stwierdzono u świń w zagrodzie p. Ernesta Zienkego w Brzozie, w pow. bydgoskim.

Środki ochronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z wyżej podanej zagrody jest dozwolone tylko za zgodą Starostwa i do natychmiastowego uboju.

L. dz. 6377/29 Z.

Bydgoszcz, dnia 24. 8. 1929.

Za Prezydenta Miasta:
w z.: (—) Weber,
dyrektor biur.

211.

Pomór

u świń, należących Franciszkowi Ciesielskiemu zamieszkałemu przy ul. Sokoła 11 wygasł.

Środki ochronne znosi się.

L. dz. 5654/54 IV.

Bydgoszcz, dnia 10 sierpnia 1929.

Za Prezydenta Miasta:
(—) Hańczewski,
radca miejski.

212.

Pomór

u świń, należących p. Wojciechowi Gertrychowi, zamieszkałemu w Przyłubiu w powiecie bydgoskim wygasł.

Środki ochronne zniesiono.

L. dz. 4688/29 Z.

Bydgoszcz, dnia 24. 8. 1929.

Za Prezydenta Miasta:
w z.: (—) Weber,
dyrektor biur.

Wyciąg ze statystyki ruchu ludności miasta Bydgoszczy od 1 stycznia 1925 r.

A. Ruch naturalny ludności według dokumentów Urzędu Stanu Cywilnego

Rok kwartał i miesiąc	Małżeństw	Urodzeń: żywych	Urodzeń: martwych	Urodzeń: ogółem	Urodzeń: w tem nieślubne w procentach	Zgonów: ogółem	Zgonów: w tem niemowląt	Dyfterja	Odra i szkarlatyna	Koklusz krztusiec	Grypa	Tyfus	Gruźlica	Zapalenie płuc	Rak	Choroby organów oddech.	Organiczne cierp. serca udar serca	Udar mózgu	Wrodzona słabość do życia	Kurcze	Katar żołądka i kiszek	Zapalenie ślepej kiszki	Zapalenie nerek	Choroby porodu	Słabość starości	Nieszczęśliwe wypadki	Morderstwo, zabójstwo	Samobójstwo	Inne choroby	Przewyżka urodz. (Różnica między rubr. 3 i 7
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1925 ogół.	718	3196	90	3286	11,6	1377	466	6	12	8	8	12	132	124	71	5	139	72	121	67	102	.	27	5	94	41	6	23	302	1819
1926 „	683	2891	101	2992	12,4	1670	554	10	41	2	19	13	209	199	78	19	129	85	173	87	127	2	32	8	134	47	11	18	227	1221
1927 „	744	2712	77	2789	11,5	1517	507	8	9	9	12	23	169	141	95	18	155	96	177	58	131	2	24	9	121	40	8	16	196	1195
1928 „	881	2816	69	2885	12,2	1674	507	8	7	6	17	17	191	169	91	25	174	80	162	64	151	2	31	11	146	49	9	17	247	1142
1929 I. kw.	196	759	23	782	13,9	433	135	1	1	1	14	2	47	72	19	3	54	26	40	19	18	1	5	5	37	9	.	3	56	326
1929 II. „	202	705	23	728	15,0	430	125	5	.	1	.	2	64	34	22	3	56	21	51	13	25	.	8	3	37	11	.	9	65	275
1929 lipiec	57	267	7	274	11,3	103	33	.	.	.	.	.	11	9	5	1	11	6	8	6	8	.	.	.	5	5	.	1	27	164

B. Miejscowy ruch ludności według policyjnych za- i odmeldowań:

Rok kwartał i miesiąc	PRZYPŁYW: Polaków	PRZYPŁYW: Niemców	PRZYPŁYW: Innych	PRZYPŁYW: Razem	ODPŁYW: Polaków	ODPŁYW: Niemców	ODPŁYW: Innych	ODPŁYW: Razem	Ludność Przypływ = + Odpływ = —	Przeprowadzki wewnątrz okręgu miasta (liczba osób)	W przemyśle, rzemiośle, handlu i w ruchu transport.: Przypływ	Odpływ	Różnica
1925 ogół.	13866	1009	291	15166	10062	1835	220	12117	+ 3049	17274	6205	5027	+ 1178
1926 „	11916	1003	230	13149	10624	1103	250	11977	+ 1172	20538	4898	4433	+ 465
1927 „	13906	1097	152	15155	12229	1189	187	13605	+ 1550	23131	5584	4776	+ 808
1928 „	15113	1233	348	16694	11350	1083	249	12682	+ 4012	11979	6753	4758	+ 1995
1929 I. kw.	3012	309	51	3372	2722	322	16	3060	+ 312	2565	823	869	— 46
1929 II. „	4283	259	32	4574	3626	301	61	3988	+ 586	2543	1097	982	+ 115
1929 lipiec	1103	91	9	1203	1329	120	13	1462	— 259	1003	330	381	— 51

C. Obecna liczba mieszkańców miasta Bydgoszczy:

	Polaków	Niemców	Innych	Razem	w tem żydów
Według spisu ludności z dnia 20. VI. 1925	94 318	9 166	534	104 018	921
Procentualnie	90,7	8,8	0,5	—	0,9
Przewyżka urodzeń i różnica ruchu od 20. VI. 1925	+ 13 458	— 259	+ 151	+ 13 350	+ 692
Zatem liczba mieszkańców dnia 1. VIII. 1929	107 776	8 907	685	**117.368**	1 613
Procentualnie	91,8	7,6	0,6	—	1,4

Bydgoszcz, dnia 31 sierpnia 1929 r.

URZĄD STATYSTYCZNY.

Obliczenie zmiany kosztów utrzymania w Bydgoszczy

w miesiącu sierpniu 1929 roku.

L. b.	ARTYKUŁY	Norma dzienna rodziny 4-osobowej	II. poł. lipca		II. poł. sierpnia		Uwagi
			Cena za jednostkę	Koszt dzienny	Cena za jednostkę	Koszt dzienny	
	I.		gr.	gr.	gr.	gr.	
1	Chleb żytni pytlowy	1,23 kg.	43,4	53,4	43,4	53,4	
2	Mąka pszenna 65%	0,25 „	90,0	22,5	90,0	22,5	
3	Kasza jęczmienna	0,05 „	68,0	3,4	64,0	3,2	
4	Fasola	0,05 „	160,0	8,0	160,0	8,0	
5	Kartofle	1,5 „	25,0	37,5	16,0	24,0	
6	Ryż	0,15 „	150,0	22,5	150,0	22,5	
7	Mleko	0,75 ltr.	34,0	25,5	34,0	25,5	
8	Jaja	1,5 szt.	19,0	28,5	19,0	28,5	
9	Masło	0,065 kg.	600,0	39,0	600,0	39,0	
10	Słonina świeża	0,1 „	400,0	40,0	400,0	40,0	
11	Kiełbasa	0,07 „	520,0	36,4	520,0	36,4	
12	Mięso wołowe	0,25 „	360,0	90,0	360,0	90,0	
13	Cukier	0,11 „	170.0	18,7	170,0	18,7	
14	Sól	0,1 „	34,0	3,4	34,0	3,4	
15	Kawa zbożowa	0,04 „	110,0	4,4	110.0	4,4	
16	Herbata	0,01 „	3400,0	34,0	3400,0	34,0	
	II.		—	467,2	—	453,5	— 2,93%
17	Węgiel kamienny	4,65 kg.	7,2	33,5	7,2	33,5	
18	Drzewo	3,00 „	18,0	54,0	18,0	54,0	
19	Nafta	0,16 „	81,0	13,0	81,0	13,0	
	III.			100,5	—	100,5	—
20	Mieszkanie miesięcznie	komorne zasadnicze	1257,0	41,5	1257,0	41,5	
21	„ „	świadczenia	200,0	6,7	200,0	6,7	
22	Woda dziennie	$^3/_4$ m³	22,0	16,5	22,5	16,5	
	IV.			64,7	—	64,7	—
23	Mydło zwycz. dziennie	0,04 kg.	280,0	11,2	280,0	11,2	
24	Tramwaj	2 przejazdy	20,0	40,0	20,0	40,0	
25	Gazeta	1 egz.	20,0	20,0	20,0	20,0	
26	Wpis roczny	jednorazowy	·	13,3		13,3	
27	Zeszyty szkolne	0,22 kaj.	20,0	4,4	20,0	4,4	
28	Fryzjer	1 strzyż.	100,0	3,3	100,0	3,3	
29	Teatr	2 bilety	250,0	16,7	250,0	16,7	
	V.			108.9	—	108,9	—
30	Palto męskie ciepłe	1 na 6 lat	29.000,0	13,4	29.000,0	13,4	
31	Garnitur maryn. m.	1 na 5 lat	30.000,0	16,7	30.000.0	16,7	
32	Ubranie robocze	1 na 1 rok	7.500,0	20,8	7.500,0	20,8	
33	Palto kobiece	1 na 6 lat	29.000,0	13,4	29.000,0	13,4	
34	Suknia świąteczna	1 na 5 lat	13.000,0	7,7	13.000,0	7,7	
35	„ codzienna	1 na 1 rok	4.000,0	11,1	4.000,0	11,1	
36	Koszula męska	1 na 1 mies.	650,0	21,7	650,0	21,7	
37	Kamasze męskie	3 na 1 rok	3.200,0	26,7	3.200,0	26,7	
38	Zelówki	2 na 1 rok	700,0	3,9	700,0	3,9	
		Rezultat :	—	135,4 876,7	—	135,4 863,0	— — **1,56**%

Bydgoszcz, dnia 31 sierpnia 1929 r.

Urząd Statystyczny.